

КРИП'ЯКЕВИЧ Роман Іванович (26. 10. 1925, Львів — 11. 04. 1999, там само) — громадський діяч, матеріалознавець. Син [Івана](#), брат [Петра-Богдана](#), онук [Петра-Франца](#) Крип'якевичів, чоловік [О. Крип'якевич-Цегельської](#). Кандидат технічних наук (1954). Навч. у «Рідній школі» (1931–37) й Академ. гімназії (1937–43) у Львові, закін. Львів. політех. інститут (1950). Від 1951 — у Фіз.-мех. інституті АН УРСР (Львів): 1964–72 — зав. лаб. вивчення впливу водню на метали. Розробляв вироб. методи контролю форми циліндрич. об'єктів, досліджував взаємодію водню зі сталлю та ін. метал. сплавами в умовах електрохім. насичення та при високих т-рах. 1972 затриманий у Києві міліцією, після допиту й обшуку вдома і у лаб. звільнений з роботи через зв'язки з дисидентами (за місяць до захисту доктор. дис.).

Працював у Львові в проект. інституті «Ді-проспецавтотранс» (1972–78), наук.-тех. інституті ВО

«Львівсільмаш» (1978–83), лаб. «ЕКТІ-автотранс» (1983–85). Від 1985 — на пенсії. Перекладав з іноз. мов тех. документацію, готував до друку праці й упорядковував архів батька. Від кін. 1980-х рр. брав активну участь у діяльності Товариства укр. мови, НРУ, НТШ та ін. 1992–95 очолював Укр.-Австр. наук. центр НАНУ при Зх. наук. центрі НАНУ (Львів); 1995–98 читав лекції з етики та риторики у Львів. греко-катол. духов. семінарії Св. Духа та Львів. богослов. академії. 1996 став співзасн. Фонду св. Володимира, у якому започаткував проект «Центр Родина». За заслуги у налагодженні між-нар. зв'язків 1997 признач. першим почес. віце-консулом Австрії у Львові, на Львівщині, Івано-Франківщині, Тернопільщині, Закарпатті та Волині. В останні роки життя перевидавав наук. спадщину батька, популяризував її в укр. і зарубіж. періодиці.

Основні праці

До питань контролю форми циліндричних об'єктів // Пит. автоматики і вимірюв. техніки: Зб. наук. пр. К., 1955 Вип. 4 (співавт.); Влияние водорода на свойства стали. Москва, 1962 (співавт.); Водород в стали // ФХММ. 1965. Т. 1, № 3; Михайло Грушевський та Іван Крип'якевич (За матеріалами неопублікованого листування й мемуарів) // УІ. 1991. Число 1–2; «Провесінь 1848»: До 150-річчя створення Головної Руської Ради – початку відродження українців Галичини. Л., 1998; Про мотивацію популяризаторської діяльності Івана Крип'якевича // Україна: культурна спадщина, нац. свідомість, державність: Наук. зб. Ч. 8. Л., 2001.

Рекомендована література

1. Роман Крип'якевич: Некролог // ОМ. 1999. № 1–2.

[Ф. І. Стеблій](#)

Бібліографічний опис:

Крип'якевич Роман Іванович / Ф. І. Стеблій // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-1584>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).